

Filatelista

Už dlouho trápí slepýše,
že list mu nikdo nepíše.
Dřív bylo zvykem v rodině všechno jedine
poštou posílat.

Dnes listonošky reptají,
že zprávy vzduchem létají,
i přes celý lán obilí si mobility
umí popovídat.

Chudák slepýš na to zírání,
léta totiž známky sbírá
a vůbec se mu nehodí,
že obálky už mu nechodí.

A jak se plazí po poli,
tak proti němu ze školy
se loudají dva sedmáci jak slimáci
a smutnou vedou řeč.

Prý zaručeně od mamky
je čeká výprask za známky
a od táty zas kázání, jdou zdrchaní
a v břicho svírá je křeč.

Slepýš z meze volá směle
na ty přešlé sběratele,
že má pro ně řešení –
známky s nimi vymění.

A pozve oba hříšníky,
co propadají z matiky,
hned k sobě domů do křoví, alba vyloví
a čeká se zájmem,

až vyndají si z aktovky
ty svoje čerstvé úlovky,
a kluci celí červení zuby vycení,
už musí s pravdou jít ven.

Slepýš na ty jejich známky
chvíli kouká bez poznámky,
pak si lehne na záda
a za břicho se popadá.

Tím pádem z jasných důvodů
sice sešlo z jejich obchodu,
ale přesto tohle setkání trochu k zasmání
mělo výsledek.

Ti kluci dali slepýši
slib, že mu občas napíší.
Ať klidně pošlou do dálky prázdné obálky,
vždyť jde hlavně o úlovek!